SENTINȚĂ
în numele Legii

08 iunie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător NEGRU Nicolae
Grefieri STEFANIUC Maria și BOBEICO Mihaela
Cu participarea:
Acuzatorilor de stat VRANCEAN Tatiana, STICI Ion și FLOCEA Lilia
Apărătorului CHIRIAC Valentin
Inculpatului CEBAN Gheorghe
Părții vătămate minore MUNCESCU Mihaela
Reprezentantului legal BERLINSCAIA Olga
Pedagogului FRUMOS Valentina

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Ceban Gheorghe *****, născut la *****; IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; locuitor al satului Sălcuța, raionul Căușeni; celibatar; fără persoane la întreținere; nesupus militar; cu studii medii, neangajat în câmpul muncii; nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru; cu antecedente penale stinse; anterior condamnat prin:

- *sentința Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 04.07.2024, prin care a fost acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției în baza art.264[1] alin.(4) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de 135 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității*

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 11.10.2024 până la 08.06.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Acuzatorul de stat, în cadrul dezbaterilor judiciare a pledat pentru recunoașterea inculpatului Ceban Gheorghe vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de 2 ani și 5 luni de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar corpul delict de lăsat în proprietatea părții vătămate.

În pledoaria sa, apărătorul Chiriac Valentin a indicat că inculpatul atât la etapa de urmărire penală, cât și la judecarea cauzei și-a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, respectiv a solicitat aplicarea în privința lui Ceban Gheorghe a unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității, pe care inculpatul este de acord să o execute.

În ședința de judecată, inculpatul Ceban Gheorghe și-a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, s-a căit sincer și a solicitat aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității, pe care este de acord să o execute.

În baza lucrărilor dosarului și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. Ceban Gheorghe, la data de 15.08.2024, aproximativ în jurul orelor 16:00, aflându-se la terasa magazinului din satul Sălcuța, raionul Căușeni, având scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, a sustras de la minora Muncescu Mihaela, telefonul mobil de model „Redmi A3” de culoare albastră. La cerințele lui Muncescu Mihaela de a înceta acțiunile sale și de a-i restitui telefonul, Ceban Gheorghe nu reacționa, realizându-și până la capăt scopul infracțional, astfel, prin acțiunile sale, ultimul a pricinuit părții vătămate o pagubă materială în valoare totală de 1939 lei.
2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ceban Gheorghe ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal, cu calificativul – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.
3. În ședința preliminară, instanța a constatat că inculpatul Ceban Gheorghe s-a eschivat de la judecată, iar prin încheierea din 25.03.2025, acesta a fost anunțat în căutare.
4. Conform informației prezentate de Inspectoratul de Poliție Căușeni, la 04.04.2025 în privința lui Ceban Gheorghe a fost pornit dosarul de căutare cu nr.2025180071.

5. Astfel, în temeiul art.321 alin.(2) pct.1) și alin.(6) Cod de procedură penală, ținând cont de eschivarea inculpatului de la judecată, precum și de faptul că în privința acestuia a fost pornit dosar de căutare și, în urma măsurilor de căutare, a fost imposibilă obținerea manifestării voinței inculpatului de a se prezenta în instanță, prin încheierea protocolară din 08.07.2025, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului Ceban Gheorghe.
6. Ulterior, la etapa cercetării judecătorești, la 31.03.2026, Inspectoratul de Poliție Căușeni a informat instanța de judecată că dosarul de căutare în privința lui Ceban Gheorghe a fost încetat, inculpatul fiind identificat și fiindu-i luată în scris obligația de a se prezenta în ședința de judecată din 02.04.2026.
7. Referitor la procedura de examinare a cauzei în lipsa inculpatului, instanța învederează că posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută prin Rezoluția nr.75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr.9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou doar dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța, fapt care nu este incident în speță.
8. În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată, iar a interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna de a recompensa sustragerea acuzatului de la soluționarea cauzei sale și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpă, legitimând un abuz de drept procesual.
9. În particular, nu există o încălcare a dreptului la un proces echitabil atunci când persoana acuzată a fost informată cu privire la data și la locul procesului sau atunci când a fost apărată de către un avocat pe care l-a mandatat în acest scop, iar aceste considerente au stat la baza concluziei Curții Europene privind lipsa unei încălcări a articolului 6 din Convenție (în cazul Medenica împotriva Elveției din 14.06.2001, §§ 56-59).
10. Respectiv, instanța reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art.6 din Convenție, fiind produsă o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt și în drept sau atunci când nu s-a stabilit că acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta și de a se apăra ori că a avut intenția de a se sustrage de la justiție (cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §82).
11. Or, dreptul în discuție îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat

posibilitatea efectivă de a-și susține argumentele, iar faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ține de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunța la acest drept (cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), ulterior reafirmate în cazurile Haralampiev împotriva Bulgariei din 24.04.2012 și Idalov împotriva Rusiei din 22.05.2012).

12. În acest mod, dreptul de prezență nu implică cu toate acestea obligația autorităților de a aduce reclamanții la o audiere în cazul în care aceștia din urmă nu demonstrează motivare suficientă de a participa în cadrul acțiunii (cauza Nunes Dias împotriva Portugaliei, dec.), condiții care au fost întrunite la caz.

13. Așadar, instanța consideră că dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost afectat, mai ales că acesta anterior a fost anunțat în căutare și, în condițiile legii procesual-penale, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, iar pe tot parcursul procesului penal inculpatul a fost asistat de un apărător profesionist, desemnat în acest sens, în privința căruia nu au fost reținute obiecții.

14. Respectiv, în ședința de judecată din 21.04.2026 inculpatul s-a prezentat și a fost de acord să facă declarații.

15. Inculpatul Ceban Gheorghe a comunicat că își recunoaște vina. I-a luat telefonul părții vătămate și apoi i l-a returnat în stare bună, ea nu a avut pretenții, dar dacă este necesar va repara prejudicial material părții vătămate. Suma de 2000 de lei, este de acord ca să îi întoarcă părții vătămare. Dacă va fi recunoscut vinovat de către instanță, solicită ca să fie pedepsit cu ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

16. Prin urmare, cercetând declarațiile inculpatului făcute în ședința de judecată și analizând circumstanțele cauzei, instanța reține că, chiar dacă inculpatul își recunoaște vina în comiterea faptei incriminate, infracțiunea imputată acestuia mai este confirmată integral prin declarațiile părții vătămate date la examinarea cauzei, precum și prin mijloacele de probă anexate la dosar și cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume:

- ***Declarațiile părții vătămate Muncescu Mihaela,*** care fiind asistată de reprezentantul legal și de pedagog, a susținut declarațiile date la urmărirea penală. A explicat că, are 16 ani împliniți. Pe inculpat îl cunoștea de până la cazul dat, au făcut cunoștință pe site-urile de socializare. În ziua când a avut loc incidentul a mers la magazin cu Elena, Cristina și alte fete, erau mai multe, sunt toate prietene. Stăteau la masă, iar Ceban Gheorghe i-a luat telefonul și as-a dus acasă. Ceban când a luat telefonul, a spus că vrea să i-l controleze, dar ea nu voia să-i dea parola, la care, el a luat telefonul, văzând că refuză să-i dea parola. Apoi dânsa s-a dus cu un prieten acasă la Ceban Gheorghe, cu motocicleta. Ceban a ieșit și i-a zis că nu i-l dă. După aceasta, ea a plecat înapoi la magazin. Ceban i-a zis la telefon că dacă ea își va cere iertare de la el, îi va aduce telefonul. Apoi i-a zis că nu i-l mai aduce. El stătea deoparte și băiatul care era cu ei i-

a mai spus o dată să aducă telefonul. Acel băiat era un prieten de-al lui Gheorghe, nu își amintește numele lui. A venit apoi Gheorghe, i-a întins telefonul, ea a dat să îl ia, unde el i l-a aruncat apoi jos. A dat să îl ia, i-a zis că pentru asta dânsa va plăti. Atunci dânsa a chemat poliția, el a spus să își cere iertare și să retragă cererea. Apoi, ea din nou a telefonat la poliție și a spus că nu mai solicită poliția, că telefonul său i-a fost restituit. Poliția nu a venit. A luat telefonul de jos, după asta, când a dat să se ridice, el a lovit-o cu palma peste față, spunând că nu trebuia să sune la poliție și alte cuvinte. Apoi Ceban și-a luat o bere, s-a pus la masă și i-a spus băiatului acela că nu trebuia să se bage, că lui îi place de dânsa și au început să se certe între ei. După asta ea s-a dus de acolo, a sunat la un alt băiat și s-a dus acasă. A doua zi a venit poliția, unde i-a spus că a fost depusă o plângere pe Gheorghe. Poliția a venit la ea acasă pe cauza cu telefonul. Acest incident a avut loc în anul 2024, era vara, ziua nu și-o amintește.

- ***Procesul-verbal de ridicare din 23.09.2024***, prin care de la partea vătămată Muncescu Mihaela a fost ridicat telefonul mobil de model „Redmi A3 Star Blue” /f.d.20, 21/.
- ***Procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.09.2024***, potrivit căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Redmi A3 Star Blue”. Telefonul mobil este de model „Redmi A3” de culoare albastră, vizual telefonul nu are careva defecțiuni tehnice. La momentul cercetării/examinării telefonului, are parolă de blocare. La solicitarea OUP, Muncescu Mihaela a deblocat telefonul a accesat setările telefonului unde sunt indicate amănunțit detaliile telefonului, și anume, model „Redmi A3 Star Blue” 3 GB, RAM 64 GB ROM, SN 54311/64QB 05146, IMEI 1: *****, IME1 2: *****/f.d.22/.
- ***Corpul delict*** – telefonul mobil de model „Redmi A3 Star Blue” de culoare albastră, care se păstrează la partea vătămată Muncescu Mihaela /f.d.23/.

17. Respectiv, instanța atestă că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează soluționarea acesteia și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a dosarului, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul Ceban Gheorghe a comis infracțiunea de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

18. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

19. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de

condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

20. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

21. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

22. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

23. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

24. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

25. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

26. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

27. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune

concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

28. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate, instanța de judecată reține că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.187 Cod penal constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

29. Obiect material al sustragerii sau altor infracțiuni contra patrimoniului se consideră bunurile, care la momentul săvârșirii infracțiunii nu-i aparțin făptuitorului, nu sunt proprietate a lui și care se pot afla atât în posesia proprietarului cât și în posesia altor persoane, cărora li s-au transmis în folosință aceste bunuri. Aceste obiecte le reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

30. De asemenea instanța de judecată reține că, gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra patrimoniului decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate.

31. Raportând la caz, reieșind din declarațiile părții vătămate, instanța reține că obiect material al infracțiunii cercetate îl constituie bunul sustras de la persoana în cauză, și anume – un telefon mobil de model „Redmi A3 Star Blue”, a cărei valoare o estimează la 1939 lei.

32. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.187 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis de comitere. În același timp, latura obiectivă a jafului se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

33. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun și trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Sustragerea deschisă a averii persoanei se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiuni lor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

34. La caz, latura obiectivă a infracțiunii analizate s-a manifestat prin acțiunea de sustragere deschisă a inculpatului Ceban Gheorghe de la minora Muncescu Mihaela a telefonului mobil de model „Redmi A3” de culoare albastră, care-i aparținea ultimei.

35. Aceste fapte au fost probate pe deplin prin declarații părții vătămate și procesul-verbal de examinare din 23.09.2024 a telefonului mobil de model „Redmi A3 Star Blue”. De asemenea, în ședința de judecată, inculpatul a recunoscut faptele incriminate, și anume, fapta de sustragere pe ascuns a telefonului ce aparține părții vătămate Muncescu

Mihaela.

36. Jaful se consideră consumat dacă averea a fost sustrasă și infractorul are o posibilitate reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa, ceea ce în cazul examinat s-a realizat, inculpatul după comiterea infracțiunii având posibilitate să utilizeze bunul sustrase de la partea vătămată.

37. În speță, instanța de judecată consideră demonstrată consumarea infracțiunii de jaf, or, după luarea ilegală a telefonului mobil de la partea vătămată, inculpatul a plecat cu el acasă și i l-a restituit părții vătămate doar după ce aceasta l-a informat că a chemat poliția pe faptul luării telefonului.

38. Latura subiectivă a jafului se caracterizează prin intenție directă și scop de profit, de a obține avantaje materiale. Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârșirii faptei.

39. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută la art.187 Cod penal s-a manifestat prin faptul că, Ceban Gheorghe își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevedea urmările prejudiciabile și dorea survenirea acestor urmări.

40. Subiectul infracțiunii de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane este persoana fizică responsabilă, care la data comiterii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

41. În speța dată, inculpatul Ceban Gheorghe este o persoană responsabilă, nefiind la evidența medicului psihiatru sau narcolog și la momentul comiterii faptei avea vârsta de 20 de ani.

42. Prin urmare, în speța dedusă judecății, instanța a stabilit vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

43. Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului Ceban Gheorghe pe deplin dovedită și acțiunile lui se încadrează în baza art.187 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

44. Reieșind din faptul că vina inculpatului în comiterea faptei incriminate a fost demonstrată, instanța urmează să individualizeze pedeapsa aplicabilă acestuia.

45. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.

46. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze

scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

47. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

48. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

49. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

50. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

51. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

52. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

53. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

54. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

55. În speță, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

56. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei se va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, și anume, de limitele speciale ale

pedepsei prevăzute, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art.16 alin.(3) Cod penal – ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia – prin intenție, dar și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

57. De asemenea, aplicabilă speței este și prevederea de la alin.(3^1) al art.70 Cod penal, că la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime.

58. În speță, reieșind din materialele cauzei se reține că inculpatul Ceban Gheorghe este în vârstă de 22 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, nu este căsătorit, nu are persoane la întreținere, nu este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află, nu are grad de dizabilitate, cu antecedente penale stinse, la locul de trai se caracterizează mediocru.

59. În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, instanța de judecată a identificat în privința inculpatului drept o circumstanță atenuantă ca fiind recunoașterea vinovăției.

60. Pe de altă parte, de către instanța de judecată drept circumstanță agravantă din cele enumerate exhaustiv la art.77 Cod penal, în sarcina inculpatului a fost reținută ca fiind săvârșirea infracțiunii cu bună știință împotriva unui minor.

61. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul, trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

62. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.

63. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de 2 ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

64. În acest sens, instanța de judecată conchide asupra caracterului și categoriei întemeiate al pedepsei sub formă de închisoare stabilită inculpatului, inclusiv, având în vedere faptul că, Ceban Gheorghe, anterior, a mai fost condamnat penal, însă, concluziile necesare nu le-a dedus.

65. Prin urmare, instanța de judecată constată că categoria de pedeapsă sub formă de

amendă sau de muncă neremunerată în folosul comunității nu vor avea efectul necesar, circumstanță ce duce la necesitatea aplicării unei categorii mai aspre de pedeapsă, adică cu închisoare, pentru reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

66. Totodată, conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

67. La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă (cauza Varga și alții contra Ungariei, cererile din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție.

68. În acest context, instanța consideră că executarea reală a pedepsei cu închisoare aplicate inculpatului ar fi excesivă și disproporționată și ar contraveni scopului fundamental al legii penale – acela de a garanta un echilibru just între nevoia de a sancționa fapta și necesitatea de a proteja valorile umane esențiale, precum viața, sănătatea și demnitatea umană.

69. Astfel, având în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia, antecedentele penale stinse, vârsta tânără și persoana celui vinovat, precum și termenul pedepsei cu închisoare stabilite acestuia, ținând cont de faptul că acesta se căiește sincer de cele comise și le regretă, instanța de judecată conchide că suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen probațiune de 2 ani și acordarea posibilității acestuia ca prin comportare exemplară să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea îndelungată a vinovatului de societate, obligându-l, totodată, ca în corespundere cu prevederile art.90 alin.(6) lit. a) și b) Cod penal, să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

70. Referitor la corpurile delicte, în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

71. Respectiv, instanța de judecată consideră necesar, în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, ca corpul delict – telefonul mobil de model „Redmi A3 Star Blue”, anexat la dosar prin ordonanța din 23.09.2024 (f.d.23-26) și care se păstrează la partea vătămată Muncescu Mihaela, după devenirea definitivă a sentinței – de lăsat în posesia părții vătămate.

72. În conformitate cu prevederile art.art.162, 340, 384-389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Ceban Gheorghe *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.187 alin.(1) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui Ceban Gheorghe, se suspendă condiționat pe un termen de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă în perioada de probațiune fixată condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și respectarea condițiilor termenului de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art.90 alin.(6) lit. a) și b) Cod penal, se obligă Ceban Gheorghe ca în perioada de probațiune să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta și să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

Exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către Ceban Gheorghe, se va asigura de organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

Corpul delict – telefonul mobil de model „Redmi A3 Star Blue”, anexat la dosar prin ordonanța din 23.09.2024 (f.d.23-26) și care se păstrează la partea vătămată Muncescu Mihaela, după devenirea definitivă a sentinței – de lăsat în posesia părții vătămate.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței
Judecător **Negru Nicolae**